

РЕШЕНИЕ

№ 6308

гр. София, 18.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3212** по описа за **2013** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Р. П. срещу РЕШЕНИЕ без дата на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14 състав по н.ах.дело № 11348/2011г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че той не е извършил нарушението за което е санкциониран. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено РЕШЕНИЕТО на СРС, НК, 14 състав по н.ах.дело № 11348/2011г. и спорът решен по същество, като се ОТМЕНИ изцяло НП № 105487/23.12.2010г. или да бъде намален размера на наложените му наказания.

Ответникът по касационната жалба- СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ не изразява становище по нейната основателност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение по нахд № 11348/2011г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14 състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 105487 от 23.12.2010г., издадено от Зам.Началника на отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на основание чл.183 ал.4 т.6 ЗДвП на касатора С. Р. П. е наложена административно наказание –глоба в размер на 50 лева за нарушение по чл.104А ЗДвП, на основание чл.175 ал.1 т.4 ЗДвП е наложено административно наказание в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 4 месеца за нарушение по чл.103 ЗДвП и на основание чл.177 ал.1 т.2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение по чл.150а ал.1 ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя И. В. Ц. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касатора е извършил вменените му административни нарушения, а в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14 състав.

На 18.11.2010г. около 16.30 часа е установено, че касаторът С. Р. П. в [населено място] по [улица]към [улица]е управлявал лек автомобил „Т. К.”с ДК [рег.номер на МПС] , като е използвал мобилен телефон без устройство позволяващо употребата му без участието на ръцете. При спирането му за проверка той не изпълнил указанията на контролния орган и напуснал мястото на нарушението. Едновременно с това управлявал МПС с изтекъл срок на свидетелството за управление с изтекъл на 26.03.2010г. срок на валидност. В тази връзка в присъствието на свидетеля Н. Д. С. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 105487/18.11.2010г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14 състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН от 18.11.2010г. и в НП от 23.12.2010г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

По съществуващото на спора СРС, НО, 14 състав ПРАВИЛНО е установил, че

оспореното НП № 105487/23.12.2010г. е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви от първоинстанционния съд са обосновани, задълбочени, а формираните правни изводи са в пълно съответствие с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административните нарушения по чл.104а ЗДвП, чл.150а ал.1 ЗДвП и чл.103 ЗДвП, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по см. на чл. 348 ал.1 т.2 във вр.ал.3 НПК във вр.чл.63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на съдебния акт. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл.13 НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** на СРС, НО, 14 състав е **ПРАВИЛНО** на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав** на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение без дата по нахд № 11348/2011г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14 състав.**

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

